

UNA MARGINACIO INJUSTA

La llengua francesa ha gaudit fins fa ben poc, a tot estirar algunes dècades, de prestigi i universalitat. Era la llengua de la cultura i de la diplomàcia. El món intel·lectual admirava l'ambient de París i molts foren els escriptors, pintors i escultors que veieren en la capital francesa un punt obligat de peregrinatge. La importància adquirida per la ciència i la tecnologia i l'impuls donat en aquests terrenys pels Estats Units i l'Alemanya Federal han provocat, aquests darrers anys, una ràpida expansió de llengües anglesa i alemanya al món sencer, paral·lelament a un cert retrocés de la llengua francesa. Recentment s'ha cèlebrat a Québec (Canadà) una de les habituals cimera de països francòfons, que reuneix als dirigents dels Estats on el francès té l'estatus de llengua oficial, sia en solitari, sia compartit amb d'altres llengües. En l'esmentada cimera s'ha analitzat la situació de la llengua francesa.

CANVI D' ACTITUD IMPORTANT

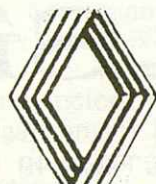
Una de les declaracions més importants de les efectuades a la cimera ha anat a càrrec del president del govern francès, Jacques Chirac, a l'afirmar que el francès ja no era patrimoni exclusiu de França, sinó de tots els països pertanyents a la comunitat de parla francesa. Aquesta declaració marca una fita important en l'actitud de França envers el seu idioma i la seva cultura al suposar el final oficial d'un cert "chauvinisme" que, si bé en moltes ocasions no ha passat d'èsser un tòpic més o menys humorístic, era ben patent, pel que fa a aquest assumpte, a l'èsser considerada la llengua francesa patrimoni i propietat única de França. Afortunadament, la pràctica ha estat ben diferent. La literatura universal compta amb nombrosos escriptors de reconegut prestigi que han emprat el francès tot i no ésser originaris de França. Així, el senegalès

Leopold Sedar Senghor, considerat arreu com un poeta elegant i que ha aconseguit transmetre als seus poemes tota la espiritualitat de la seva teoria africanista de la "négritude". Albert Camus, nat a Argèlia, ha estat, per la seva part, un símbol del París intel·lectual i existencialista dels anys cinquanta i seixanta, aportant una visió ètica en la interpretació de la realitat que ha influït molts escriptors i pensadors posteriors i que, per la seva fonamental aportació a la literatura, va rebre, el 1.957, el premi Nobel. Però podem anar molt més lluny que el president del govern francès i afirmar que aquesta llengua no és només patrimoni dels països de parla francesa, sinó que és patrimoni universal. Moltes han estat les persones que, tot i ésser d'àmbits idiomàtics diferents, han emprat el francès i han arribat a influir, fins i tot, la literatura. Ionesco, impulsor de l'anomenat "teatre de l'absurd", predominant fins fa pocs anys, és reconegut a França com un autor teatral interessant malgrat el seu origen rumanès. Notòria és també la influència francesa entre els escriptors llatinoamericans. El poeta nicaragüenc

Rubén Darío, l'argentí Julio Cortàzar o el cubà Alejo Capentier, entre d'altres se sentiren atrets per la cultura francesa i escrigueren, ells mateixos, una part si bé mínima de la seva obra en llengua francesa. Els mateixos artistes catalans de principi de segle se sentiren fascinats per la cultura francesa. Josep Pla, al seu llibre *Vida de Manolo*, dedicat a la personalitat de l'escultor Manuel Hugué, reflexa aquest influx entre escriptors, pintors i escultors catalans que anaren en el seu dia a París per relacionar-se amb artistes del món sencer.

Tot això fa pensar que, tot i que el francès no s'hagi introduït al terreny tècnic-científic, si bé recents plans fan albirar un futur canvi pel que fa a aquest aspecte, sí que és ben cert que és una llengua que ha influït molts àmbits i que forma part importantíssima de la cultura europea i universal. Per tot això sembla força desafortunada la marginació que, per simples criteris de "progressisme tecnològic", aquest idioma pateix a l'àmbit educatiu.

J.A. Herrero

SERVEI
RENAULT
Miquel
Pujadas

CARRER TENOR VIÑAS, s/n
TELÈFON 842 08 04
LA ROCA DEL VALLÈS

TANQUES
METAL·LIQUES

gual

STA. AGNES DE
MALENYANES

Telèfon 842 09 51